

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja kot priloga „SLOVENCU“ vsak prvi in tretji četrtek meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan poprej. Cena mu je 80 kr. za celo leto; 40 kr. za pol leta. Naročniki „Slovenca“ ga dobivajo zastonj. — Spisi in dopisi naj se pošljajo: uredništvo, naročnika in inserati pa opravnijo „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v semeniških ulicah št. 2. — Nasnano stane 8 kr. za dvostopno petit-vrsto, če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat, in 15 kr., če se tiska trikrat. Večkratno tiskanje je še veliko cenejšo.

Štev. 8.

V Ljubljani, 16. aprila 1891.

Letnik IV.

Volitve v ljubljanski mestni zbor.

Pri volilnem shodu katoliško-političnega društva v nedeljo dné 12. t. m. so v obilnem številu zbrani volilci soglasno za volitve v mestni zastop ljubljanski, ki se vrše dné 20., 22. in 24. t. m. proglašili sledeče kandidate:

Za I. razred:

Gosp. **Lovro Češnovar**, posestnik in go-stilničar;
gosp. **Ivan Fabian**, trgovec in posestnik;
gosp. **Ivan Mathian**, c. in kr. dvorni za-lagatelj in posestnik;
gosp. **Karol Pollak**, trgovec in posestnik.

Za II. razred:

Gosp. **Franc Omejc**, c. kr. poštni oficijal;
gosp. **Andrej Pavločič**, upok. železniške postaje načelnik in posestnik;
gosp. **Avguštin Wester**, c. kr. gimna-zijski profesor.

Za III. razred:

Gosp. **Ivan Dovgan**, mizar;
gosp. **Andrej Kalan**, stolni vikar in po-sestnik;
gosp. **Ludovik Ravnihar**, upok. c. kr. dež. sodišča svetnik.

Ljubljanski volilci!

Poklicani ste v bližnjih dneh, da izpolnite svojo volilno pravico in dolžnost v mestni zastop ljubljanski. Skrbite, da bode prišel volit vsak, ki ima volilno pravico. Zakaj tožiti o hudih davkih, o občinskih dokladah nič ne pomaga; treba je le voliti može, kateri bodo zapisali kot mestni vaši zastopniki na svojo zastavo besede: **Ljubljani je potreba pred vsem varčnih gospodarjev, ki bodo skrbeli za red in olepševanje bele Ljubljane, ki se bodo pa pri tem vedno ozirali na mestne davkoplačevalce, ter ne bodo trosili denarja tam, kjer tega ni potreba.**

Volilci, ne dajajte se preslepiti z nobenimi še tako medenimi besedami, volite soglasno od katoliško-političnega društva priporočene kandidate; razločno zapišite njih imena na svoje glasovnice, kakor jih zgoraj berete.

Gospodje volilci Ljubljanskega mesta! Pridite ob določenih dnevih v polnem številu na volišče in soglasno oddajte svoje glasove imenovanim gospodom, od katerih morete pričakovati, da bodo, ako jih izvolite, uspešno zastopali vaše koristi v mestnem zboru ljubljanskem.

Odbor katol. političnega društva.

Volilni shod katoliškega-političnega društva.

Včeraj točno ob 11. uri otvoril se je v domu katoliškega društva rokodelskih pomočnikov volilni shod, katerega je priredilo katoliško-politično društvo v Ljubljani.

Prostorna društvena dvorana je bila polna; zbral se je nad 200 volilcev ljubljanskega mesta. Shod je otvoril ob odsotnosti predsedništva društveni tajnik. Predsednikom shoda je bil izvoljen mestni odbornik dr. V. Gregorič, podpredsednikom mestni odbornik g. J. Prosenc, kot vladni zastopnik je bil pričujoč gosp. magistratni svetnik Vončina.

Dr. Gregorič pozdravi navzoče volilce, pojasnjuje jim važnost volitev v občinski zastop, ker ta odločuje o mestnem gospodarstvu, katero morajo s svojimi denarji vzdrževati mestni davkoplačevalci. Nadalje omenja svojega delovanja v mestnem zboru, zavrača očitanje, kakor da bi bili konservativni mestni odborniki nazadnjaki, ki bi se ustavljali potrebnim in koristnim naredbam občinske uprave. Vsi konservativni odborniki so glasovali za vpeljavo vodovoda, ker so prepričani, kolikoga pomena je dobra pitna voda za zdravje ljudij.

Toda s tem pa ni izrečeno, da bi morali tudi z upravo vodovoda zadovoljiti biti. Tu omenja dr. Gregorič, kako da so ravno njega napadali nasprotniki ter mu očitali koristolovne strankarske namene, ko se je upal poudariti, da naj se za dohodke vodovoda napravi lastna blagajnica, in ako se skaže v nekaterih letih kaj čistega dobička, naj se s tem

zniža vodovodna naklada; odločno pa je proti temu, da bi se ta zaklad obračal v druge namene. Takrat so govorniku očitali nasprotniki, da govor skozi okno, zaradi bližnjih volitev v mestni zbor.

On zopet na tem mestu poudarja, da je res govoril, a ne zaradi volitev, pač pa v blagor volilcev, kateri so ga iz tega namena poslali v mestni občinski svet; to on smatra kot svojo sveto dolžnost. To pač ni nobeden greh, ni nobeno nazadnjaštvo, ako se skrbi za koristi davkoplačevalcev.

Konservativni mestni odborniki so podpirali predloge za reorganizacijo mestnih uradov, od katerih se pa tudi nadjejo točnega izvrševanja njih dolžnosti; v tem oziru je posebno želeti, da ima tudi mestni župan svoje določene uradne ure, v katerih ga bodo davkoplačevalci mogoče dobiti v mestni hiši.

K sklepu priporoča zbranim volilcem, da naj vsi vestno izvršujejo svojo dolžnost ter v polnem številu pridejo na volišče in oddajo svoje glasove za kandidate, o katerih se na tem shodu domenimo ter jih v imenu in po želji ljubljanskih volilcev proglasiti katoliško-politično društvo.

Drugi govornik g. J. Prosenc pojasnjuje javno politično življenje med Slovenci v Ljubljani. Tu imamo dve politični društvi, Katoliško-politično in Slovensko društvo. Prvo se je osnovalo Katoliško-politično društvo, ki si je stavilo občirno in plemenito nalogu, pospeševati slovenskega naroda duševni in gmotni napredok v verskih, državnih, občinskih,

bile noge vaških otrok vedno urnejše nego Marušnikove, zato je njemu ostala vedno le jeza, otrokom pa jabelka ali hruške.

S sosedji seveda se naš prijatelj ni razumel; mejniki mu niso nikjer stali na pravem mestu, kosilo ali oralo se mu je vedno v sosedov travnik ali na njivo. Vzlasti pa so morali radi njega mnogo trpeti gostaci po njegovih kočah; ti so imeli sicer stanovanje brezplačno, a so je morali dvakrat zasluziti z delom pri Marušniku, ker družine v hiši ni maral.

Kuhal pa vendar Marušnik ni sam; imel je pri sebi staro žensko, o kateri so pravili, da bi bila tudi že v svoji mladosti prav dobra kot strašilo v prosu za vrabce; starost ji seveda tudi ni prizanašala s svojimi udarci in tako je bila Marušnikova gospodinja, stara Urša res prava nepogleda. Imela je poleg tega še grdo navado, da se je rada krepčala s požirkami žganja in sicer večkrat na dan ter da je tudi nosljala tabak, ki ga je imela vedno pri sebi v kakem papirju zavitega. Skrivnostna kapljica ji je dajala moč, da je prestajala vse sitnosti gospodar-

Listek.

Marušnik.

Marušnikov gospodar je bil bogat mož; trgoval je z lesom ravno v onih letih, ko je bila lesna trgovina najbolj živahna. Imel pa je Marušnik zelo nelepo napako; bil je velik skopuh, tako da se celo oženiti ni mogel, boječ se, da bi preveč denarja ne potreboval za svojo družino. Eden ima zmeraj manj potreb, kakor njih petero ali desetero; tako je vselej modroval, skočil pa je kdo opomnil, da bi bilo zanj dobro, ko bi se oženil, ker bi za svoje veliko gospodarstvo potreboval umne gospodinje.

Marušnik je torej ostal samec; ni čuda, da otrok ni mogel videti. Ti so seveda mnogokrat dohajali na njegov vrt, ker jim je posebno vabljivo dišalo okusno sadje na Marušnikovem vrtu. Koliko je je imel s temi poredneži Marušnik; in najhuje je bilo to, da mu vsa jeza ni nič pomagala, ker so

šolskih, gospodarskih in socijalnih zadevab. To je tako obširno polje za delavnost vseh slovenskih rodoljubov, in zato se je bilo nadejati, da bodo k temu društvu, — zlasti v Ljubljani, — pristopili vsi zavedni Slovenci. Žal, da se to ni zgodilo, dasi so bili vsi povabljeni.

Osnovalo se je novo društvo, in kakor kaže s svojim delovanjem, sovražno našemu društvu. Časniki, kjer imajo udje slovenskega društva odločajoče besedo, zlasti zadnji čas strastno in brezozirno napadajo najdražjo svetinjo slovenskega naroda, katoliško vero, udrihajo po slovenskih duhovnikih, ko vendar vsakdo ve, koliko da se imamo zlasti Slovenci zahvaliti, bodisi v duševnem ali gmotnem oziru, našim rodoljubnim duhovnikom, ki so vzrasli iz naroda, živijo med narodom in vseskozi požrtvovano zanj delujejo.

Iz tega ozira je dolžnost vseh konservativnih Slovencev, da pobijajo z vso odločnostjo liberalna načela, ker morajo biti prepričani, da bi bila veljavna med Slovenci pogubljiva za naš narod. Tega se je treba držati tudi pri mestnih volitvah, pri katerih se odločuje v prvi vrsti o gospodarskih korištih. Toda dobri vestni gospodarji so le dobri vestni kristjani, katerim je pred očmi velika odgovornost za njih javno delovanje; kajti kakor v zasebnem, tako se moramo tudi v javnem življenju vklanjati zakonom božjim. Varujoč torej svoje načelno, katoliško stališče, združijo naj se ljubljanski volileci pri prihodnjih volitvah v mestni zastop za one može, katere bo danes po dogovoru z volileci postavilo Katoliško-politično društvo.

jeve. Rada ga ni imela, vendar vzeti bi se ga ne branila, ker bi bila vsaj z vsem oskrbljena. Marušnik seveda na vse to ni misil, kajti kaj hoče z žensko, ki nima nič premoženja. Samo zaradi tega je trpel staro Uršo pri sebi, ker je moral imeti človeka v hiši. Stavila je tudi rada v loterijo in celo neko srečko je imela ter je vedno pričakovala, da bo prvi glavni dobitek gotovo zadela njena številka 77.343. Najbrže se je soznanila s srečkami pri Marušniku, ki se je nanje posebno dobro razumel in že njimi, kakor so ljudje pravili, tudi obogatel. Imel in prebiral je celo poseben časnik, ki je donašal najvažnejše novice o izzrebanih in zadetih srečkah. Dobro si je zapomnil tudi številko srečke, katero je kupila njegova dekla.

Bilo je nekega jutra, ko je Marušnik sedel za mizo; zelo vesel bil je videti, držal je v rokah časnik in pregledaval po navadi izzrebane številke. Bere dolgo časa, kar naenkrat vsklikne:

„Za božjo voljo! Ali je mogoče? Ali prav vidim? Številka 77.343 in zraven dobitek petdeset tisoč gol-

Za njim je govoril g. Vovk kot obrtnik ter omenjal, da nasprotna stranka ni še nič koristnega ukrenila glede obrtnikov, pač pa je na magistratu pri marsikaterih prilikah pokazala, da nima srca za malega obrtnika, ker ga je pri oddaji del prezirala in rajši dela naklajoala bogatinom. Tudi sedaj nam ponuja liberalna stranka take obrtnijske kandidate, do katerih obrtniki ne moremo imeti nobenega zaupanja. Mi si želimo mož, ne pa možičljnov, ki ob vsakem vremenu spremené svojo sknjo in vsled katerih je moralno mnogo obrtnijskih družin pretrpeti britke rane, ki niti sedaj niso zaceljene. Takih kandidatov zavedni volileci ne morejo voliti, pač pa se bodo oklenili onih mož, katere bo kot kandidate proglašilo kat. polit. društvo.

Na to si je izprosil besedo društveni tajnik g. A. Kalan. Bral sem o nekem španskem umetniku slikarju, — tako nekako je pričel svoj govor — ki je dobil nalog naslikati imenitnega moža. Ta naloga pa je bila umetniku težka, ker je bil dotični gospod telesno pohabljén; skaženo je namreč imel levo oko in desna nogu mu je nekoliko krajsa zrasla kakor leva. Umetnik je vedel, ako mu hoče vstreči s podobo, da mora pokriti njegove telesne napake. Premišljeval je dolgo, napisel jo vendar pogodi. Naslika namreč imenitnega moža kot loveca in sicer v onem trenotku, ko nameri s puško na streli. Takrat namreč levec zamiži z levim očesom in levo nogo nekoliko vpogne. Tako je bilo zakrito levo oko in tudi desna noga je bila na podobi pravilns. Gospod seveda je bil vesel take podobe in je bogato obdaroval umetnika.

dinarjev! — Tedaj dobi naša Urša petdeset tisoč! Toliko tisoč, to je že nekaj. — Tedaj pa je položil časnik na stran, ter jel premišljeval. Vedno bolj se je v njegovem srcu vnemala ljubezen po — denarju. — Kaj ko bi jo človek vzel? Prikupna sicer ni, a tisočaki so lepi in pa: Urša bo umrla, denarji pa ostanejo.“ Take misli še dolgo rojijo Marušniku po glavi. Poslednji skrije časnik in pokliče svojo gospodinjo v hišo.

„Kaj bo spet, Marušnik? Jaz nimam časa; le hitro naročite, kar imate“, reži Urša.

„Oj, draga Uršica“, pričel je Marušnik in spet obstal, videlo se mu je, da hoče proti svoji navadi danes posebno prijazen biti, „nekaj mi je ravno sedaj padlo v glavo.“

„No, kaj neki posebnega?“ jela je povpraševati postrežnica z večjim zanimanjem, ker se ji je posebno čudna zdela Marušnikova nenavadna prijaznost.

„Veš Uršica, misil sem in sicer na-te sem misil.“

„Mi boste pa že zopet kaj odščipnili pri mojih

Ta podoba prihaja mi na misel danes, ko ste se zbrali v Ljubljani v posvet dve politični društvi, da postavita kandidate za mestni zbor. Naslikati je treba tudi pri teh shodih podobo mestnega gospodarstva. Prepričan sem, da se bodo našli umetniki v ljubljanski čitalnici, ki bodo posnemali španskega umetnika ter naslikali lepo in vabljivo podobo o mestnem gospodarstvu. Jaz se jim v tem oziru ne morem pridružiti. Kajti kaj nam pomaga še tako lepa slika, ako pa ni resnična. Kaj nam koristi, ako nam Hribar in njegovi drugi še tako pravijo, kako vzorno in lepo vrejeno je mestno gospodarstvo, ako pa rasejo stroški za mestno upravo od leta do leta, in ako se vzlasti vsled visoke stanarine pritiskajo mali ljudje. O tem pač ni potreba mnogo govoriti, ker vse to sami čutite, ko vam je vedno kedo s kakimi davkarskimi vplačili za petami.

Spolh vlada danes po svetu pri upravi javnega premoženja neki „švindel“, ki napravlja vedno le nove troške in se malo meni, kdo da jih bo plačeval. Vedno le kaj novega, lepega in dragocevnega seveda s samimi dolgori na račun davkoplačevalcev. To je nekako geslo sedanji javni upravi po svetu. V tem oziru so neizmerno zagrešili ravno nemški liberalci v Avstriji. Tako so na pr. v dobi šestih let od 1873—1879 nemški liberalci napravili blizu 600 milijonov goldinarjev dolga, torej na leto okroglih 100 milijonov goldinarjev, ker seveda taki gospodje le na debelo računajo!! — Na Dunaju so židovski liberalci za časa svoje oblasti napravili v mestnem zboru nad 100 milijonov goldinarjev dolga. Tako se trosi javno imetje podložnikov, potem se

računih za gospodinjstvo. To vam pa povem, da ceneje jaz ne morem shajati. Škoda, da ste tako bogati, pa tako skopi."

„Urša draga, ti me ne razumeš. Nikar se ne prenagli! Mislil sem na-te in te poklical, da bi se ti po tolikih letih vendar enkrat pokazal hvaležnega, ker mi tako varčno in skrbljivo gospodinjiš v moji hiši. Ponudim ti plačilo, katerega gotovo nisi pričakovala.“

„Plačilo? Kakšno plačilo?“ povprašuje zvedava dekla.

„No le počakaj, da ti vso stvar razložim nekoliko bolj natančno. Sama veš in tudi jaz sem prepričan, da mi ti izvrstno gospodinjiš; vendar se mi zdi, da bi še z večjim veseljem delala, ko bi mogla reči, da za-se delaš in tudi jaz bi hodil bolj brez skrbi po svetu za svojimi opravki, ko bi mogel reči: Žena bo doma že skrbela za vse potrebno.“

„Marušnik“, pravi dekla, „jaz vas ne razumem; kaj hočete?“

„No, Urša, ne bodi tako šegava; povem ti na-

pa gradi, zida, prenavlja, olepšava. In mogotci kličejo: Poglejte, koliko zasluga imajo delavci in obrtniki s takimi javnimi deli; pri tem pa stiskajo pri plači uboge ljudi, sami si pa služijo na sto in sto tisoče. Kako velikansko delo je na pr. ljubljanski vodovod in koliko so zasluzili pri njem domači ljudje; kar je bilo tlačanskega dela, to so domači opravili, sicer je pa šel ves denar na tuje. Koliko so si delavci opomogli pri zgradbi kamniške železnice, to nam je še v preživem spominu in bojimo se, da se ne bode bolje godilo tudi tlačanom pri dolenski železnicici. Tako je večinoma pri takih velikih zgradbah, kjer se siplje z milijoni in skopari s krajarji.

Pri ljubljanski občinski upravi se sicer ne more govoriti o kakem „švindelu“, vendar je opažati neko lahkomiselno brepnenje, posnemati druga velika mesta v veliko-mestni, seveda dragi upravi.

Ako g. Ivan Hribar kaj lepega vidi v Zagrebu ali v zlati Pragi, precej hoče to uvesti tudi v Ljubljani, tega pa ne pomici, da se Ljubljana v denarnem oziru ne more meriti z drugimi velikimi mestami.

Gledé mestnega gospodarstva nimam mnogo omeniti, ker so o tem govorili že drugi gg. govorniki. — Zasno Vam je, kako se je nameraval denar po nepotrebniem trositi za višjo dekliško šolo, kako se je po nasvetu Hribarjevem izvrglo nekaj tisočakov za vodomet na cesarja Franc-Jozefa trgu, katerega bo treba skoro gotovo odstraniti, ako se ondi zgradi poštno poslopje; nasprotna stranka je stičala zgradbo gledališča tja nekam v Šiško, in sicer na tak močvir-

ravnost: oženil se bom in tebe mislim vzeti. Sicer bi to nekaj veljalo, vendar ti že to zaslubiš za svojo pridnost“, nadaljuje Marušnik.

„Ali res, Marušnik? Takega plačila seveda od vas nisem pričakovala,“ začne Urša, ko se ji polagoma pomiri srce, vzburjeno vsled prevesele novice. Urša je namreč jasno mislila: kot dekla sem pri Marušniku le od danes do jutri, kot žena sem pa preskrbljena za celo življenje. Siten je res Marušnik, a jaz sem že vajena prenašati njegove sitnosti.

Tako sta se kmalu dogovorila o vsem potrebnem in v kratkem so se po vasi ženske smejele in si šepetalne na ušesa: Marušnik se bo oženil in Urša je njegova nevesta. Marušnik in Urša, to bo lepa dvojica; za doto bodela na hrbtnu prinesla — sto in dvajset let. Poroka bo na pustno nedeljo. Za pustne norce nam letos ne bo treba skrbeti. Haha!

Po pogovoru, ki sta ga imela zaradi ženitve Marušnik in njegova izvoljena nevesta, šla sta vsak po svojih opravkih in kdor ju je opazoval, prepričal se je, da sta oba videti zelo zadovoljnja.

ren svet, da je bilo treba blizu 25.000 gld. zabititi v zemljo, in zato bo mesto moralo dati večji prispevki, kakor je bilo določenih 22.000 gld.

Gledé šol je liberalna stranka popolnoma po nepotrebni obremenila mestne davkoplăčevalce. Popolno so namreč hoteli pomesti s podukom nemškega jezika v ljudskih mestnih šolah, a so morali za svojo trmo poleg obstoječih šol ustanoviti mestno nemško deško in dekliško šolo, kjer se res nemška deca vratolomno ponemčuje, dočim so bile prejšnje šole, v katerih se je pričela nemščina podučevati, ko se je otrok dobro slovensko brati naučil, našim razmeram primerne. Hribarjeva stranka je torej s svojo pretiranostjo zakrivila, da imamo zdaj dvoje nemške in žal zeló obiskovane šole. Tako se sama ujeda slepa strast. — Tudi gledé uvedene šolnine mestni magistrat mnogokratov prestrogo postopa in se drži preveč birokratskega kopita. Čemu treba delavcem za njih otroke ubožnih spričeval? Ali niso njih žuljave roke za to najboljše spričeval? In tudi rubljenje naj bi se izvrševalo v tem oziru le v najskrajnejših slučajih itd. Sploh moramo reči: Mi imamo toliko politične in upravne zrelosti ter vémo, da kar je mestu potreba, da se dostojo oskrbuje, to mu morajo tudi davkoplăčevalci oskrbeti, toda davkoplăčevalcem se ne sme nakladati česar ne morejo zmagovati.

Omenil bi še nekaj besed gledé volitve same. — Kandidatom, ki se bodo postavili od naše strani, seveda ne bo z rožicami postljano. Zaneso je namreč, da se kandidatom godi kakor ženinom. Kadar člo-

veka vržejo čez prižnico, kakor pravimo, tedaj ne pustijo ljudje na njem nobene zdrave dlake. Čital sem, da je imel neki mož navado vselej svojo ženo razdražiti, kadar se je pripravljal za velikonočno spoved. Vprašan, zakaj da to storí, odgovori: Zato, ker mi potem ni treba glave beliti z izpraševanjem vesti, žena mi napove vse moje napake od konca do kraja tako, da bi lahko tudi dolgo spoved opravil brez posebnega truda. Podobno, zdi se mi, godi se tudi s kandidati in najraznejše sodbe se o njih čujejo ob času volitve. Toda pametni možje se zato nič ne menijo in vzlasti si v čast štejejo, ako jih taki listi obirajo, kakor sta „Brus“ in „Narod“. Se predno smo se konečno dogovorili o svojih kandidatih, že so zagnali nasprotniki krik: Klerikalci morajo pasti! — Temu nasproti moramo reči: Kaj pa je, ako pademo? Bomo pa zopet vstali, druge nesreče ne bo nobene! Kaj pa je, ako bi podlegli vsi naši kandidati morebiti le za malo glasov? To ni za nas noben poraz, kajti nasprotna stranka ima moč v svojih rokah, in jo tudi prav očitno kaže. Ali zmagamo ali propademo, tega ne moremo še danes določiti, toda toliko je gotovo, da je naša opozicija slovesen ugovor proti poslovanju sedanje večine v mestnem zastopu ter izjava, da mi za tako gospodarstvo ne prevzamemo nobene odgovornosti. — Toda ako bodo vsi zavedni volilci izvršili svojo dolžnost, prepričan sem trdno, da bo zmaga na naši strani. Vsakdo naj torej storí svojo dolžnost. Pokažimo pri volitvah, da ga ni nikogar, ki bi nas tudi v prihodnje pošiljal v april.

Ko je Marušnik ostal sam v hiši, jel je govoriti sam seboj: „Stara je res moja Urša in lepa tudi ni, to ne, a denarce ima, lepe denarce, in to je nekaj, to je veliko, zato se na vse drugo ložje pozabi.“

Ko se je Marušnik v mestu pri loterijski blagajnici popolno prepričal, da je Uršina srečka res zadela petdeset tisoč goldinarjev, tedaj jel se je pripravljati za svatbo. Domenil se je s svojo nevesto, da boda vse bolj na tihem opravila, in sicer kakor je Marušnik zatrjeval Urši, vzlasti zato, ker nista več mlada. V resnici pa je bil pač Marušniku poglaviten vzrok ta, ker si po tem potu prihrani mnogo stroškov za ženitino. Urša je sicer v pričetku imela proti temu svoje pomiselke, katere ji je narekovala ženska nečimernost, nežni spol spremljajoča tudi v starosti, a naposled se je vendar udala Marušniku, češ, saj res nisva več tako mlada, da bi se mogla skazovati pred svetom.

Prišel je torej kmalu za Marušnika in Uršo poročni dan. Svatov nista mnogo povabila; dva moža

kot priče, to so bili vsi svatje. Toliko več pa je bilo gledalec, vzlasti ker je bila poroka na — pustno nedeljo, in sicer zgodaj zjutraj. Fantje iz vasi jima niso pregradili pota, kakor je ob takih prilikah navada, da se ženin odkupi, ako si vzame iz vasi nevesto. Urše pač ne bodo pogrešali med vaškimi dekleti.

Skromen zajutrek bila je vsa Marušnikova svatba. Marušnik je imel prve besedo. Tožil je ob tej priliki, koliko se za svatbe med kmečkimi ljudmi izmeče denarja prav po nepotrebni. Ko bi bili ljudje pametni, napravljali bi take svatbe, kakor je bila Marušnikova, in koliko več denarja bi bilo pri hišab. Tako je modroval najnovejši ženin; kaj ga je vnemalo za tako govorjenje, to vsakdo lahko razume, ki pozna značaj našega Marušnika, pri katerem se je vse vrtelo le okoli — denarja.

Doma sta sedela nekaj ur pozneje novoporočenca pri kosilu. Videti sta bila prav židane volje.

„Veš, Marušnik,“ rekla je med drugim žena svojemu možu, „veliko let že mislila sem, da te

Kaj je novega po Slovenskem?

Kranjska. Iz Jezerske za Slovenskem se nam povesta, da se sedaj najbolje vedno redno redno nujem Nemec, ki se zavodi tezati v Slovenec, kakor je v Ljubljani v temi. Tako nam Slovenec ni nikoli redil, pa se drugam pomagata. Torej boljje raznolikje pri tem mogoč predstavniki Nemec. Slovenec je le za tistem. Med temi Nemci je mnogo protestantov in trinogovcev, sedaj je le manjka kakšega Latinskega pridigara. — Dne 1. aprila je bil ugenj v Tržiču poleg Meliota pri posetniku Josetu Luter. Gasiler se nadaljšili ugenj ter delili rokajočino. — Iz kamniškega okraja se nam povesta: Nečak posetnika v D. na 1. marca skor zdravil z manj konjedertvi. D. za svojega moča in svojih petem otrok, ki so bili garjeti. Konjedetka jih je tako manjlo in manjšilom, da se morajo i njim temi razmazati po nem številu. Izčetek potem nastriči svoje otrocke (zastarejši) in bil v 5 letih prav dobro zmanjšan, potega pa kateremu je bila manjša, le nečudno, ker, ko je pomagala sli se, naj n moč, da bodo le moči zdraviti. Toda končno se je zavrstil strukom metac, poskrabali so iz posledi, zdravili s kose, jenike moliti iz tistih ter bili kakor ženski. Med poslje — senčila prepotno — po zdravniku. V starih dneh umri so trije otroci, ker 12 dni pa je žrtev. Žrtev je postal menina le peti otrok, ki ga je manj manjša premalo razmazala. Ljudje govorijo, da jom je taka konjedetka tako „javšč“, kakor je za finca. Zdravniška preiskava pa je pokazala, da so umrli ta-

trupljeni z živim vredrom, ki je bilo v manj. — Gasilnemu fratrei v Dohu je cesar podaril 90 gld. — V Ljubljani je bil dan 7. aprila 1882 gasilni izvijen svetega gospod Joz. Križ, igrevec in lučni posestnik, kuzeni, upamo, bo prav lastnik in veselno nastopal Ljubljano na Dunaju v trijavnem morju. — V Ameriko se je odpeljal dan 1. aprila gospod Fr. Šusteršič, doslej kaplan v Smarjetu pri Litiji. — Umrl je dan 6. aprila v Beogradu pri Vojskih gospod Fr. Arhar, vposojen duhovnik. — V Št. Vidu nad Ljubljano je umrl posleni in spolstveni moč Jurij Kopatin, kateroga spregre sin Ivan priporoča v spomin svojim mancem in prijateljem. — V Krščju je umrl gospod J. Šavnik, manj vrtega kranjskega župana g. K. Šavnik-a. — V Semidi na Belokranjskem je umrl na župana g. Janez Šusteršič in Semidi, na vetrovalce pa J. Ivančič v Vrtače, Stefan Jakšič in Primož in Matjaž Dajkman v Kalu. — Učitelj v Mariboru gospod L. Letnar je imenovan za nadučitelja v Mengšu gospod Jak. Cepuder, učitelj v Leskovcu, za nadučitelja v Boštanju.

Iz Tržiča. Mislim, da mi bralec „Domoljuba“ ne bodo zamerili, ako nekoliko pototim o slabem stanju naših kmetij. — Leta 1887 nam je silno škodo napravila strašna toča, leta 1889 je nam grozila močna črva (podjetov) njive in travnike skoro do čistega pokončala. Tako splošno je davno ni segnila optimizma tvojega predolgo ledelega snega kakor letos.

popolno poznam, toda sedaj sem se prepričala, da imam veliko boljše srce, kakor sem mislila. Ljudje ti zlasti občitajo, kako si skop, in tudi jaz te od te strani nisem mogla hvaliti, a sedaj vem, da je tudi to nerešeno, kajti drugade bi gotovo ne bil mene rivel, ker nimam razen par krajcarjev nobenega pramoženja.

„No,“ pravi Marušnik, „res je, da do sedaj nisi imela nobenega imetja; vendar pa imai sredko za veliki dobitek št. 77.343. In zadela si manj podeset tisoč goldinarjev.“

„Ni mogode!“ zakriči žena; „za božjo voljo, kaj sem mislila, ko sem jo pred štirimi tedni — prodala nekemu trgovcu v mestu, ker si se ti branil mi dati denarja za poročno obleko.“

Ta novica je Marušnika popolno potrila. Nobene besede ni mogel spravgoriti od začetka. Ko se je pa polegal prvi stek, teda pričel se je preprič med Marušnikom in Uršo, o katerem je najbolje, ako ne spravgorimo nobene besede. Dovolj pa, ako povemo, da je poročni dan Marušnikova žena pobirala če-

pinje posode in ostanki kosila po tleh; tudi sta se zavoperedenca tako prijetno botala, da se vseled razpraskanih obrázov nista upala celih štirinajst dni med ljudi. Med tem pa si je te nova gospodinja utrdila svoje stanide ne le v kuhinji, ampak tudi v hiši in Marušnik je skratil, da ni dobro ženiti se samo zaradi denarja, zlasti ako se naposled tudi denarja ne pričeni.

Imel je od tedaž briske dneve; nikdar ni mogel potobititi, da se je tako prevaral s svojo ženitvijo na stara leta, ki so ga vedno bolj težila od dné do dné. Dve leti pozneje so Marušnika pokopali in vse, kar je nagrabil, podedovala je Urša. Ljudje pa so govorili: „Kakor dobljeno, tako izgubljeno. Krivičen denar nima teka.“ — Urša pa je napravila pri Marušnikovih gostilno, v kateri so potocili veliko iganje. Pivcer v gostilni niso nikoli pogresali; ako drugoga ni bilo, Urša domače gotovo ni zmanjkalo. — Nekaj let pozneje pa so razprodali na drobno Marušnikovo posestvo in Urša je umrla — beratice.

Ta slaba letina slab podaja roko in kar pridelamo, še tisto nima nobene primerne cene. Tako so naše gospodarske razmere slabšajo od leta do leta in zato se ni čuditi, da ljudje iščajo druge nove domovine v daljni Ameriki. Menda jih pač dobrote doma ne silijo križem sveta? — Res je sicer, da se oblastva in prijatelji ljudstva trudijo, pomagati kmetu, toda to so le kapljice, ki nam jih dajejo. Z milodari, ki

jih delé ob kakih nezgodah, ne pomaga se ljudem veliko, le zamora in prepirov je polno na vse strani. — Da obvarujemo naše njive in travnike, treba je pred vsem pokončavati hrošč ali kebra v kebrovem letu, ki škoduje drevju in kot črv razjeda po njivah in travnikih. V tem oziru se morajo ukazi oblastva natančno spolnovati in vsakdo je v tem oziru dolžan storiti svojo dolžnost.

Cerkev in šola.

Iz Rima, 11. aprila.

Kdor bi se nenadoma pripeljal v naše mesto ter šetajoč po ulicah in javnih zbirališčih premišljeval tu zbrano ljudstvo, menil bi, da je Rim pač kraj, kjer se mnogo tujcev zbira, ki bi si radi znamenite spomenike umetnosti, katerih je tu na tisoče in tisoče nagromadenih, ogledali. Ali kdor bi samo od te strani sodil večno mesto, motil bi se. Treba se nekoliko uglobiti v razmere in navade, potem je še-le mogoče izreči sodbo o središči katoliškega življenja. Res, da se ponavlja vsako pomlad prihod toliko in toliko tujcev, res je, da se s posebnim zanimanjem tudi drugoverci, osobito Nemci in Angleži, na spomlad oglašajo, kdo bi se čudil temu, ako povem, da ti ne pridejo na „božjo pot“ v Rim, marveč zato, da si znamenitosti tu ogledajo. Vendar pak moramo reči, da prav versko-pobožno življenje prevladuje v Rimu. Marsikoga na prvi pogled nekoliko zbole, ko vstopivši postavim v cerkev sv. Petra ugleda toliko tujcev, ki s „popotno knjigo“ v rokah stopajo od kapele do kapele, od altarja do altarja, od podobe do podobe, ter ničesar drugega ne delajo, nego gledajo in občudujejo umotvore, ki dičijo ta prekrasni hram božji. Ne, tudi pobožnost je tu doma. V dokaz tega naj omenim samo štiridesetno pobožnost. Navada je namreč v Rimu, da se skozi celo leto vsaki drugi dan v kaki drugi cerkvi izpostavi sveto rešnje Telo. To traja v vsaki cerkvi neprestano štirideset ur. Prenogovo sveč je prižganih na altarji, cerkev je izredno olepšana, že zunaj nad velikimi vrati je znamenje, da se v cerkvi godi izredna slovesnost. Tako pobožnost smo imeli te dni tudi v naši romarski cerkvi S. Maria dell' Anima. Tedaj pak sem imel priliko opažati, kako jih je mnogo, ki res živé in goré za pobožno življenje. Celi dan so se ljudje zbirali v cerkvi pobožno časteč sveto rešnje Telo. Ne samo to. Tudi po noči in sicer celo noč se pobožnost nadaljuje. Obstoji namreč tu družba vednega češčenja sv. rešnjega Telesa. Duhovniki mo-

hijo čez noč, uro za uro, pred izpostavljenim — in to se nadaljuje v raznih cerkvah skozi celo leto. V procesiji se nosi na začetku slovesnosti sveto obhajilo po cerkvi, orgle doné, zvonovi zvoné, pevci pojego, belo oblečene deklice svetijo z gorečimi svečami, verniki spremljajo duhovščino v procesiji, in na tak način se tudi konča slovesnost.

Dasi so že lani ob trinajsti stoletnici papeža sv. Gregorija velikega priromali tudi avstrijski romarji v Rim, da počasté tega znamenitega cerkevnega poglavarja, so se tudi zadnje dni še godile v ta namen slovesnosti v raznih cerkvah našega mesta. Najznamenitejša bila je gotovo slavnost v cerkvi sv. Petra, kjer so včeraj obhajali slovesen spomin omenjenega papeža s sijajno službo božjo, pri kateri je bila tudi pridiga. Pri maši je nad sedemdeset pevcev pelo znamenito „Missa Papae Merelli“ od najslavnejšega glasbenika Palestrine.

Lepe pomladanske dneve imamo. Ž njimi pa prihajajo tudi od vseh strani romarji v Vatikan, tako da jih je vsaki četrtek prav mnogo zaslišanih pri svetem Očetu. Kar pa nas Avstrijane posebno mora veseliti, je pač to, da se ravno letos prav obilno napovedujejo v Rim avstrijski škofje. Goriški nadškof Alojzij Zorn so bili včeraj sprejeti v posebnem zaslišanju pri svetem Očetu. Spremljata jih semeniški vodja Gabrijelčič in dekan Košuta. Došel je te dni tudi škof gorenje - avstrijski Fr. Dopelbauer. Čez nekaj dñij dojdejo: nadškof solnograški, škofje: ljubljanski, mariborski in graški. Lepo je slišati o ednosti svete cerkve, še lepše pak skušati, kako se zveza in edinstvo škofov z najvišjim pastirjem posebno v naših pokrajinah prelepo kaže. To bo dalo nov povod, da bode ljudstvo tem tesneje se oklenilo svojih višjih pastirjev, ki so v najtesnejši zvezi s poglavarjem svete cerkve v Rimu ter tem stanovitnejše molilo v prospéh pastirja in ovčic. A. Karlin.

Razne novice.

† Martin Skubic,

častni kanonik, župnik in dekan ribnški, knezoškofijski konzistorijalec, ud okrajnega šolskega sveta kočevskega, vitez Franc-Josipovega reda itd., je 9. aprila zjutraj ob 3. uri, prejemši sv. zakramente za umirajoče, po komaj dvačetnici bolezni umrl. Pogreb je bil v Ribnici v soboto ob 9. uri dopoldne.

Porojen je bil pokojnik na Polici leta 1814 dné 9. novembra od premožnih roditeljev. Služboval je kot vnet duhovnik v Semiču, v Metliki, Kočevju Črnomlju, Adlešičih; kot župnik in dekan in šolski nadzornik v Semiču od leta 1853—1868. Po smrti ravnkega Holzapfela je postal ribnški župnik, dekan in šolski nadzornik.

Zasluge njegove v dušnem pastirstvu so neprecenljive. Pri obilnih svojih stanovskih poslih se je pa tudi vrlo zanimal za javno življenje, in vsi, ki so ga poznali, nam bodo pritrili, ko pravimo: ž njim je zapustil svet velik rodoljub! Bog mu daj za velike zasluge primerno nebesko plačilo!

(Ljubljanski gosp. župan in mestne volitve.) Danes dopoldne je prišla k našemu vredništvu volilka prvega razreda, gospa Uršula Hrovatin, pritožit se, da je bil neki magistratni sluga že dvakrat pri njej, češ, gosp. župan me je poslal, da to pisanje za volitve podpišete. Ko mu je volilka povedala, da je pooblastilo oddala že drugemu, silil jo je še vedno za podpis, rekoč: „Nikar mi nepotrebnih potov ne napravljajte!“ — To moramo zaznamovati kot skrajno predraznost in netaktnost oseb, katere plačujejo davkoplačevalci. — Mi si usojamo vprašati g. župana, ali je njemu to znano, in ako mu je znano, kako on to opraviči s svojim županskim dostopanstvom; ako mu pa ni znano, kaj misli storiti s slugo, ki tako čudno zlorablja njegovo ime za agitacijske namene? — Take gorečnosti in delavnosti bi pač drugod pričakovali, v tem slučaju pa ni umestna.

(Volilna agitacija za mestne volitve.) Poroča se nam: Magistratni sluga Miha Jeločnik, ki je raznašal volilni imenik in glasovnice, tirjal je od žensk, češ, ker same ne morejo voliti, naj se podpišejo, bode že on oskrbel, da bodo drugi namesto njih volili!! Poroča se nam pa tudi nastopni fakt: Drugi magistratni sluga prišel je včeraj k volilki I. razreda G. brez uradnega posla, jedino le z zahtevo, naj mu podpiše pooblastilo češ, bodo že on skrbel, da se bode prav

volilo. Mi vprašamo gospoda župana, ali je magistratni sluga dobil v tem oziru kako naročilo in ali je sploh njema znano, kako se skuša po takem nenavadnem potu kršiti svoboda volilne pravice?

— Prijatelj našemu listu doposal nam je nastopne vrstice: Ko sta šla spoštovana moža gg. Janez Dolinar in Pavel Velkavrh v nedeljo od shoda katol. pol. društva, sreča ju g. Fr. Dežman, bukovvez in se zdere: Barabe! Kakor je Jan. Dolinar precej Dežmana vprašal: Kdo je baraba? tako to vprašanje sedaj tudi javno ponovi, ker mu takrat Dežman ni hotel dati nobenega odgovora. — O samisilju nasprotne stranke smo zvedeli tudi nastopno: G. Kajzelj je bil pri volilki M. Cigoj za pooblastilo; volilke ni bilo doma in pooblastilo je podpisala njena hči. Sedaj mati zahteva pooblastilo nazaj, a g. Kajzelj se je brani izročiti. Ali je to pošteno? Nasprotni stranki torej se pač ne pristoja nam očitati nepoštovnosti pri volilni agitaciji.

(Državnozborska volitev.) Dnē 7. aprila vršila se je v Ljubljani dopolnilna volitev državnega poslanca Volilcev je prišlo na volišče 395. G. Josip Kušar je dobil 393 glasov, 1 glas g. župan, jeden listek je bil prazen.

(C. kr. okrajni sodnik v Rogatu) postal je g. Adolfo Meixner, ki je že dozdaj tam služboval kot pristav ali adjunkt.

(Službo živinozdravnika za okraj Rogatec) je dejelni odbor štajarski podelil g. Josipu Vogtu, ki je dozdaj služboval na Dunaji.

(Okrajni zastop v Rogatu) je za tamošnjo železnico dovolil podpore 50.000 gld. Velečastiti gosp. Tombah je v imenu kmetskih zastopnikov predlagal samo 25.000 gld. Toda „nemškim“ liberalcem ta predlog ni bil všeč ter so ga po „liberalnej“ šegi kmetom na škodo odklonili.

(Duhovniške premembe.) V lavantinski škofiji prevzame preč. g. dr. Anton Subač, kn. šk. duh. svetovalec in župnik pri sv. Ani na Krembergu, posle šentlenartske dekanije in č. g. F. Šoštarič, kapelan pri sv. Lenartu je postal provitor tamošnje župnije. — V krški škofiji: C. g. J. Marinčič, župnik v Lipi nad Vrbo, je imenovan za kn. šk. svetovalec in dekan za Gor. Rož. C. g. provizor Janez Vaneček je dobil župnijo v Kamršah. Dnē 3. t. m. je umrl č. g. Val. Link, dekan v St. Jurju na Strmeu.

(Iz škofovine Mariborske.) Zakrament sv. birme bodo milostljivi gospod dr. Napotnik delili: a) v dekanovini Sv. Lenart: dnē 18. maja pri sv. Lenartu, 19. pri Sv. Juriji, 20. pri Sv. Róprtu, 21. pri Sv. Volkoslavu, 24. pri Sv. Ani, 25. pri Mariji-

Snežnici, 26. pri Sv. Benediktu, 27. v Négavi, 31. pri Sv. Trojici; b) v dekanovini Ptuj: dné 14. junija v mestnej cerkvi v Ptui, 15. v slovenskej fari v Ptui, 16. v Kačnjaku, 17. pri sv. Vrbanu, 18. pri sv. Andreášu, 19. pri Sv. Lovrencu, 20. pri Sv. Marteti, 21. pri Sv. Marku, 22. Na Hajdínji; c) v dekanovini Brežice: dné 28. junija v Brežicah, 29. v Dóbavi, 30. v Kapelah, 1. julija v Pišecih, 2. v Artičah, 3. na Vidmu, 4. v Rajhenburgu, 5. v Koprivnici, 6. v Selnici; d) v dekanovini Sv. Martin: dné 1. avgusta pri Sv. Janžu, 2. v Slovenjigradcu, 3. v Staremtrgu, 4. pri sv. Martinu, 5. pri Sv. Ilij; e) v dekanovini Gornjograd: dné 23. avgusta v Mozirji, 24. v Názarji, 25 na Rečici, 26. v Gornjogradu, 27. pri Sv. Frančišku, 28. na Ljubnu, 29. v Lučah, 30. v Solčavi.

(Z Dobrue) se nam piše, da je žito v obče dobro prezimilo. Sneg na polji ni škodoval, izvzemši nekoliko po močvirnih legah. Gledé trte so se bali, da bode pozebla vsled dežja. V začetku meseca decembra je rosa sproti zmrzavala na rastlinah, toda strah bil je, kakor razmere kažejo neopravičen.

(V Celji) je dné 31. decembra bivalo 6265 oseb. Po veri: 6185 rimokatolikov, 3 grkokatoliki, 1 grško-nezjednjene, 57 lutrovcev, 7 kalvincov, 3 anglikanci, 1 menonit, 6 izrajelitov, 3 brezverci. Po narodnosti: 4655 „Nemcev“, kdo li bo veroval, da so v tem številu sami Nemci? Slovencev so našeli 1577, potem 10 Srbo-Hrvatov, 4 Čeho-Slovake, 3 Poljake, 9 Taljanov, 4 Madžare.

(Iz Savinjske doline) se nam piše: Zgornja Savinjska dolina je znana kot biser med slovenskimi dolinami. Vendar so pa tudi tukaj smeti med čistim zgrom. Na velikonočni torek je ob 6. uri zvečer došel ljubenski občan Franc Tesovnik pd. Terbovšek, pošten in miroljuben kmet s Savinjskega vrha v trg Ljubno. Tukaj se snide s tržanom in usnjarskim mojstrom Jožefom Kopušarjem, kateri ga po dolgem prigovaranju spravi v trčko gostilno. Malo časa sta pila, a kmalu sta se sprla zaradi malega dolga, katerega je bil bajè premožni kmet Franc Tesovnik dolžan J. Kopušarju. Začela sta se ruvati in usnjarski mojster in bivši načelnik krajnega šolskega sveta na Ljubnem, ki je pravi hrust proti Tesovniku, vrže Tesovnika na tla ter mu — pol nosa odgrizne. — Star pregovor pravi: „Komur se živila ne smili, tistemu tudi človek ne.“ To je resničen pregovor. Že lansko jesen je ta tržan pokazal svojo surovost, ko mu je nekega soseda krava prišla v deteljo, katero je ravno kosi. Mesto, da bi taisto iz škode spodil, vseka jo tako s koso, da je krava dolgo ranjena bila, a poslednjič je mlado kravo le mogel mesar dobiti, ker se rana ni mogla zaceliti. — Tako ranjeni Tesovnik gre pa k županu vprašati za svet,

a ta je tudi tržan ter kmetu Tesovniku duri pokaze menda za zahvalo, da mu je tudi do županskega prestola pomagal. Tesovnik je moral v graško bolnišnico. O priliki Vam sporočimo obširnejše.

(Okrajnih doklad) potrebujejo okraji: Vrantska 30%, Sevnica 33%, Kozje 29%, Šmarje 32 odstotkov.

(Vincencijeve družbe) v Ljubljani letno poročilo kaže, kako vrlo deluje to društvo ubožcem na korist. Račun hišnega gospodarstva v Marijanšču kaže, da se je za vzdržavanje tega dobrodelenega zavoda lani izdal 13.045 gld.; z Marijanščem združeno zavetišče je stalo 283 gld.; konferencijsa sv. Nikolaja je za ubožce potrosila 1652 gld., in konferencijsa sv. Jakoba je lani svojim revežem razdelila jestvin za 1376 gld. Zeleti je, da bi tudi po deželi v večjih krajih ustanavljali podružnice Vincencijeve družbe.

(Nesreča.) Dan 31. marca je šel 76letni Anton Krapš iz Idrije v cesarski gozd po drva. Pri delu je pal tako nesrečno na desno sence, da je mrtev obležal.

(Tržna cena v Mariboru.) Pšenica 6 gl. 20 kr., rž 5 gld. 60 kr., ječmen 5 gld. 50 kr., oves 3 gld. 90 kr., koruza 5 gld. 80 kr., proso 5 gld. 70 kr., hajdina 5 gld. 80 kr., krompir 1 gl. 90 kr., vse po hektolitru; kilo fižole 10 kr., leče 28 kr., graha 24 kr., riže 28 kr., sliv 28 kr., luka ali čebula 6 kr., hrena 17 kr., masla 1 gld., masti 60 kr., slanine sveže 52 kr., povojene 65 kr., putra 95 kr., sira 12 kr.; liter prosenega pšena 12 kr., mleka svežega 10 kr., posnetega 8 kr.; jajce 2 kr.

Prihodnja številka „DOMOLJUBA“ izide dne 6. maja.

Loterijske sredke.

Brno	15. aprila:	9,	55,	58,	88,	8.
Dunaj	11. aprila:	90,	43,	76,	14,	30.
Gradec	11. aprila:	83,	22,	75,	79,	29.
Line	4 aprila:	59,	83,	18,	88,	49.
Praga	8. aprila:	60,	40,	16,	24,	61.
Trst	4. aprila:	61,	15,	57,	10,	36.

Na znanje.

Tukajšnji odbor za praznovanje tristoletnice sv. Alojzija mi je dal nalog, naj spisem za našo mladino primerno knjižico, katera naj bi ne bila predraga, da bi jo bilo mogoče v prav velikem številu razdeliti med otroke in tudi med bolj odraslo mladino. Ravnokar sem dovršil to meni jako draga nalogu; pridejal sem namreč prvi številki letošnjega „Krščanskega Detoljuba“, ki se prične ta teden razpošiljati, za priloga knjižico: „Podobica svetega

Alojzija ali njegova pot v nebesa. V spomin tristoletnice njegove blažene smrti, obsezanočo 2½, pole v obliki dosedanjih prilog, z dvema jako prikupljivima podobicama. Lična knjižica stane samo 5 kr. (v platnu vezana 10 kr.), da bi jo darežljivi gospodje kateheti z neprevelikimi troški mogli podariti vsem učencem in učenkam. Deležnikom „Katol. društva deteljubov“ se itak dopošlje, da si jo lahko ogledajo; one mladinkoljube pa, katerim ne pride po tej poti v roko, pa vendar želijo otroke v večjem številu z njo razveseliti, prosim, naj jo zahtevajo na ogled. Želim pa, da bi se takša naročila v kratkem zvršila, da se more točno postreči, ako vredništvo pravočasno zvá, pri čem da je.

Anton Kržič,
voditelj „Katol. društva detoljubov“.

Kwizdov fluid proti protinu

bolečine olajšujoče domače sredstvo.

Cena steklenici 1 gold.

Kwizdove alveolar-zobne kapljice, 1 stekl. 50 kr.

Kwizdov lasni cvet, 1 st. 50 kr.

Kwizdov obliž za kurja očesa.

Škatljica po 35, 70 kr.

Kwizdovo francesko žganje.

Stekl. 85 kr.

Kwizdova alveolar-ustna voda, stekl. 40 kr.

Pravilo z zraven stoječo

varstveno znamko sedo-

biva po vseh lekarnah

v Avstro-Ogerskej.

Vsek dan razposilja po

pošti glavna zaloge:

Okrožna lekarna Korneuburg b. Wien

Franz Iv. Kwizda. (10-3)

Tržne cene v Ljubljani

dne 15. aprila.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 15	Špeh povojen, kgr.	— 64
Rež.	5 36	Surovo maslo.	— 68
Ječmen.	4 87	Jajce, jedno	— 2
Oves.	3 50	Mleko, liter.	— 10
Ajda.	5 20	Goveje meso, kgr.	— 60
Proso.	5 20	Teleće	— 58
Koruzna.	5 50	Svinjsko	— 64
Krompir.	2 68	Kostrunovo	— 40
Leća.	10 —	Pikanec	— 65
Grah.	9 —	Golob	— 22
Fizol.	9 —	Seno, 100 kgr.	1 96
Maslo, kgr.	— 88	Slama,	2 32
Mast.	— 68	Drva trda, 4 □ mtr.	6 80
Špeh svet.	— 52	" mehka.	4 60

Mihail Barthel & Co., Wien, X.

Najbolj preskušen in najcenejši lesni pomaz.

Barthel-ov izvirni (16-3)

carbolineum

varuje trajno skladisča, kolarnice, plotove, strehe iz dežčio, vozove, vrata, miline, jezove, mostove itd. pred (2)

gnjilobo, glivami, oštorjenjem in žuželkami;

pomazani predmetje imajo lepo rjavo barvo, in so 3-4 bolj trpežni. Kakovost neprekosena. Najcenejše sredstvo proti mokrim stenam, 1 kilogram zadajoča za 5-6 štirjaških metrov. Cenik brezplačen. Nadalje prodaja strešni klej Za, strešni lak, patentovani kotran, karbolno kislino, karbolno apno, kolomax, telezni lak itd. po najnižji ceni.

MIHAEL BARTHEL & Co.
Wien, X., Keplerasse Nr. 20.

Mihail Barthel & Co., Wien, X.

Cena
2 gld. 95 kr.

8 kalendarijem
3 gld. 75 kr.

Ura z

in zvončkom
sveti, vis. 18 cm
vine, je dobiti

bučilnikom

ki se po noči
vokrovu iz ko-
v tovarni

**EMIL MAYER na Dunaji,
I., Bauernmarkt, 12.** (12-5)

Ura s kukavico, ki naznanja čas, v lično izrezljanej omarici, podobarsko delo, s koščenimi kazalci 8 gld.

Ceniki stenskih in žepnih ur se pošljajo brezplačno, če se zahtevi priloži poštna marka za poslatev.

(12-9)

Vsi stroji za kmetijstvo in vinorejo!

Plugi, brane, njivni valarji, sejalnice, stroji za košnjo, obračalnica za seno, konjske zobače, stiskalnice za seno, mlatilnice, gepelji, lokomobili, trieure, snažilnice žita, stroji za robkanje turšice, slamoreznice, stroji za trenje žita, za rezanje repe, za mlenje in mečkanje sadja, za stiskanje grozdja in oliv, peronospora-aparati, stroji za lupljenje ovočja, sušilnice za ovoće in zelenjado, smrki (pumpe) za vino, kletne priprave, smrki za vodnjake, krožne žage, decimalne tehtnice, tehtnice za živino, mlečni separatorji, priprava za vzdiganje sodov, stroji za vrtanje, avtomatično delujoče stiskalnice sladke krme, stroji za žehanje, (20-5) treslice itd. (20-3)

Vse najbolje izdelano po najnižji tovarniški ceni.

Jamstvo! Pripravno plačevanje! Čas poskušnje!

Zaloga kmetijskih in vinorejskih strojev

IG. HELLER, II, Dunaj, Praterstrasse 78.

Bogato ilustrovani 144 strani obsezajoči ceniki v nemškem, italijanskem in slovanskom jeziku se pošiljajo gratis in franko.

Zanesljivi zastopi se povsod osnujejo.

(2-1)

Ravno izšlo:

„ŠMARNICE“

Marijina visoka pesem ali magnifikat,

sostavil

Andrej Kalan, duhoven,

z dovoljenjem prečastitega knezoškofovstva ljubljanskega.

V Ljubljani 1891.

Založila „Katolička Bukvarna“.

Cena polusnje 90 kr., usnje 1 gl., zlato obrezo 1 gl. 20 kr.,
po pošti 5 kr. več. (3-1)

Hrastove obtesane trame in deske različne
debelosti in dolgosti, orhove plohe in deske, kakor
tudi druge vrste lesa deske, prodaja (3-3)

Janex Pešant,
lesni trgovec v Žužemberku (Dolenjsko).

Lestni trgovec v Žužemberku (Dolenjsko).

Obračljene pismene marke kupuje vse čas
G. Zechmayer, Nürnberg.
Obračljene pismene marke kupuje vse čas
G. Zechmayer, Nürnberg.

(20-27)

Za g a
na dobrì vodi, poleg železnice, in bližo Ljubljane,

ki ima vedno dovolj dela in je se le predianskim novo ter
jako trdno zgrajena bila, je

oddati v najem, ali se tudi prodá.

Tudi je od istega posestnika poleg tega dobiti po telji
zraven še njuv, travnikov i. d. Polovica kupnine more ostati
na več let proti 5 % obrestovanju.

Natandna pojasnila daje Müllerjeva posredovalna pisarna
v Ljubljani.

Na Najvišje povelje Nj. c. in kr. apostolskega veličastva

Bogato oskrbljena po e. kr. ravnateljstvu loterijskih dohodkov zajamčena

XXVII. državna loterija za civilne dobrodeline namene.

3091 dobitkov v vklupnem znesku 170.000 goldinarjev in sicer:

1 glavni dobitek s 100.000 gld. z dvema preddobitkoma in dvema podobitkoma à 500 gld., 1 dobitek s 15.000 gld., 1 dobitek s 5000 gld., 1 dobitek s 4000 gld., 1 dobitek s 3000 gld., 1 dobitek s 2000 gld., 1 dobitek s 1.000 gld. in 80 dobitkov po 100 gld. v gotovini, naposlед serijski dobitki v vklupnem znesku 30.000 gld.

Žrebanje se bo vršilo nepreklicno dné 11. junija 1891. — Srečka stane 2 gld. a. v.

Podrobnejša določila ima igralni narčet, ki se dobiva brezplačno s srečkami pri oddelku za državne loterije, Dunaj, I., Riemergasse 7, 2. Stock, im Jakoberhofe, kakor tudi po mnogih prodajalnicah.

Srečke se pošiljajo poštne proste.

Dunaj, marca meseca 1891.

C. kr. ravnateljstvo loterijskih dohodkov,
oddelek državne loterije.

(6-1) (2)

Tinktura za želodec.
(Tinctura Rhei Comp.)

lekarka Picollja v Ljubljani, narejena z večine iz samega pristnega kineškega revnja, je ukusno in izdatno zdravilo, katero ureja funkcije prebavnih organov. Razposilja jo izdelovalatelj v začinkah po 12 steklenicah.

Jedna steklenica veja 10 kr.
(60 - 12) (60 - 31)

Kwizdev
izklj. priv.

restitucijski fluid,
voda za umivanje konj.

Včasih 30 let z najboljšim uspehom v mnogih dvornih hlevih, v večjih civilnih in vojaških hlevih v rabi za okrepljanje pred in ojačanje po velikih naportih, pri izpahnjenji, otrpnosti itd. naredi konja zmožnega za izredno težko vožnjo in tek.

Cena 1 steklenici gld. 1.40.

Pravi z gornjo carstveno znamko se dobi v vseh lekarnah in drožerijah v Avstriji in na Oberskem.

Vsek dan pošilja po pošti glavna zaloge:

Franc Iv. Kwizda,
o. in kr. avstrijski in kr. rum. dvorni zastavatelj, okrožni lekarnar, Korneuburg b. Wien. (10 - 3)

Vsa priprava
za branjarijo,
dobi se po nizki ceni na Žabjaku št. 12. (3-3)

Anton Beleca
delavnica kleparskih, klučarskih, kovačkih stavbenih in galanterijskih del
v Šent-Vidu pri Ljubljani.

priporoča preč. duhovščini svojo zalogo, v kateri ima na izbor v različnem slogu

*3 cerkvene stalnice ali svetilnice *

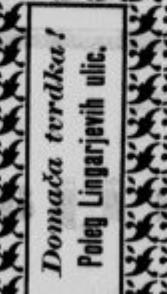
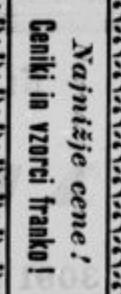
od 14 gld. do 70 gld. dva komada,

oblažilne svetilnice, nabiralnice za po cerkvah, železna štedilna ogrijalca; tudi najraznovrstnejše klučarske, kleparske in kovačke reči.

Izdelujem razna **stavbniška dela**, kot po-krivanje zvonikov in drugih streh, postavljanje strelovodov itd. (5-4)

Roboi za na glavo,
svilnati in volneni, v najrazličnejših bojah, platno, kotonina,
hlačevina, volneno blago
lepo, močno, dvojne širokosti, meter po 50 kr. in više. (2)

Fr. Petrič,
trgovina z manufakturnim in kramarskim
blagom
v Ljubljani, Špitalske ulice 6

Domača tvrdka!
Počit linijarnih ulic.

priporoča svojo največjo zalogo in najraznovrstnejšo izbero
modnega in kramarskega blaga,
sukna za moške in ženske oblike.